

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

SS. Victor & Corona MM. 14. Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

no & Gallieno imperantibus, accusatus impietatis PONTIVS, & equuleo impositus, machinam precibus rupit. Ursos in se incitatos cicuravit, rogum extinxit, gladio denique cervices subjecit, usitatâ Sanctorum modestiâ, quorum plerique capite imminuti sunt, superbis puto instituendis hâc potissimum parte indomitis. *Ex Surio.*

Cum homines quotidie immaturo prævienti rapiantur interitum, quid restat, nisi ut hoc brevi puncto, quo vivimus, lapsura quæque velut jam lapsa despicere, & ad ea, quæ permanent, pleno fervida mentis studeamus desiderio festinare? S. Petr. Dam. op. 12. cap. 13.

SS. VICTOR & CORONA MM.

14. Maii.

Auspiciatissima nomina suosque triumphos loquentia, VICTOREM & CORONAM dāmus. Qui tamen sortitò hæc accipis, laboriosæ felicitatis omen accipere te memento; nam cum Victore quis Hercules se componat? Age numeremus Magni Herois labores. I. Digitos articulatim elidendos sine gemitu præbuit. II. In Fornace accensâ triduum desedit. III. Carnes veneno adipatas concoxit. IV. Nervos distendi, solviq̄ue compagem corporis ridens tulit. V. Oleum fervefactum eodē quo gelidam vultu hausit. VI. Suspendus facibus ardentibus ustulatus est. VII. Venenum aceto temperatū pro melle bibit. VIII. Configendam utriusq; oculi pupillam obtulit. IX. Pedibus attractus prono capite triduum pependit. X. cum degluberetur, tyranno tamen insultavit. Hæc invictâ patientiâ perpesso quid mirum est bis senos Angelos cælo coronam attulisse, & minorem insuper alteram pro CORONA militari fe-

L 4

minâ,

mina, quæ sic excarnificatum felicem tamen beatumque ausa dicere digna Deo visa est, quæ non agones tantum illius, sed præmia etiam aspiceret. Annum conjugij alterum, vitæ decimum sextum agebat, quo propius miraculo fuit non trepidasse, cum bina palmarum cacumina ad terram ingenti depressa nisu cerneret, quæ à se invicem iterum discessura mediam distraherent. Alligari tamen se sustinuit, & lacerato corpore, integrum animum caelo intulit. VICTOR gladio cæsus eam secutus est: sic olim ad astra itum. Nunc coronæ vilius veneunt. Nullę nos palmę distrahunt; animum à mūdo avelle, Coronam spondeo, & Victorē appellabo. *Ex S. Pet. Dam.*

Mundo se extraneum homo reddat, ut Deo propensioris gratiæ largitate familiaris adhareat. Mundo mortuus vivat, à terrenis vexationibus se subtrahat, ut velut in sepulchro jam positus in solo Creatoris sui desiderio suaviter requiescat. S. Pet. Dam. op. 12. c. 32.

SS. PETR. PAUL. ANDREAS, DIONYSIA,
MM. 15. Maii.

ITerum triumphantem adolescentiam damus, Ine quis magnam virtutem annis metiatur. Imperante Decio, Lampfaci, in ipsam turpitudinis patriam, PETRVS adolescens adorare Venerem justus; ego illam, inquit, cujus vita perpetuum probrum fuit? quæ ex lupâ facta Dea est, neque aliâ gratiâ rempulis à vobis recepta est, quam quod omnium mortalium in verecundissimè peccarit? Hujus dicti libertatem PETRVS in rotâ jussus luere, omnibus contractis ossibus, nec vultum nec animum mutavit; donec gladio ejus patientia finita est. Troadem deinde properanti Proconsuli Nicomachus, audacior quàm fortior, suam in Christum fidem